

با نگاهی به چند نمایش

این سرسام یک نشانه است

حسان زبور عالم

چرا باید با گریز از معنا سرو کار داشته باشیم؟ پاسخ این پرسش مبهم است و البته آسان. وضعیت کشور نیز در چنین پارادوکسی قرار دارد. به کرونا و شرایطش بنگرید یا مسائل سیاسی. آیا برای این وضعیت معنای روشنی پیدا می‌کنید؟ وضعیت اجتماعی ایران مبهم است و این ابهام بر معنای دایمی از پدیده‌ها دامن می‌زند؛ اما همین پدیده، یعنی پدیده معنای دایمی خود واجد یک معناست. اثر هنری امروز متأثر از پدیده معنای دایمی عمومی است. محصول هنر مند جوان قائم به ذات نیست، محصول شرایط است. شرایطی که در آن نمی‌دانیم باید چه کنیم. در برابر مشکلات سکوت کنیم یا رز بخواهیم.

در یک مونولوگ، دختر جوان مدام از خوشتن حرف می‌زد؛ اما خوشتن نیز بر زبان آمده با جسم روی صحنه در تضاد بود. وضعیت گروتسکی پدید می‌آید و دختر در میان هویج‌ها چیزی را می‌طلبید که برای من معنی ندارد؛ اما پدیده شکل گرفته روی صحنه چرا واجد معناست، او محصول هرج و مرج امروز است. او بر آمده

از یک نظام سیستماتیک نیست. اگر بود مونولوگی نمی‌آفرید که هم خود بنویسد، هم خود کارگردانی کند و هم خود بازی کند. اگر چه همه چیز در خلق اثر هنری به او بسته است و نه دیگری؛ اما حذف دیگران نتیجه‌اش همین وضعیت است. او فقط از خودش حرف می‌زند و از دنیای بیرون خود ایزوله می‌شود. اگر زمانی از خود بیگانگی مسأله انسان مدرن بود، شاید از دیگر بیگانگی محصول جهان پسادرن باشد. نمایش یک ریز بیان منویات شخصی است و نمی‌توان از حال و هوای جهان بیرون در اثر چیزی یافت؛ اما همین بریدگی دلالت بر حال و هوای بیرون دارد. نمونه‌اش نمایش دیگری است که در عمارت روبه‌رو دیدم. مثلاً خوانشی نواز هملت است و اما تأثیر ناقصی است از «هملت‌ماشین» هاینر مولر. نشان به آن نشان که افلیای نمایشی ناقص است و فضا گویی امروزی است و آدم‌ها از چیزهایی می‌گویند که هیچ ربطی به «هملت» اصلی ندارد. هر کسی به زبان خودش حرف می‌زند و دیالوگی وجود ندارد. کلیت اثر

بی دیالوگ شدن نمایش‌ها گواه بر فقدان دیالوگ عمومی است. اساساً نیازی به جشنواره نیست، در کشور مونولوگ حاکم است. همان چیزی که با دیگر بیگانگی مطرح‌ش کردیم. ما از حرف زدن با دیگری می‌هراسیم. این بخش از وضعیت ایران امروز است و تا آنکه این وضعیت

امتزاج چند مونولوگ بی معناست. گویی نویسنده و کارگردان در یک بزنگاه اجرا قصد تخلیه خود داشته باشند. نتیجه کار هم مشخص است، حرف‌هایی که تمامی ندارد و برای مخاطب چیزی را متبادر نمی‌کند. فقط باید پدیده را ببینیم و با آن همذات‌پنداری کنی. اما نمی‌کنی. حداقل برای من چنین بود. با این حال می‌شود ادراک کرد که این محصول زمانه است. محصول دنیای بی‌معنی امروز

که نمی‌تواند پدیده‌ها را منطقی کند. آدم‌های نمایش هر یک در دنیای ناممکن به سر می‌برند و البته این ناممکن در اجرا هم محتمل نمی‌شود. مخاطب مدام نسبت به اثر بیگانه و بیگانه‌تر می‌شود تا در نهایت برای خروج از سالن از دیگری گوی سبقت بجویی. با خودت بگویی این چه بود که دیدی و پاسخ در خیابان هم قابل مشاهده است. پدیده‌هایی که با منطق شما همخوانی ندارد و یا پدیده مجازی که این روزها با عنوان «نم» خالص دست به دست می‌کنیم. این پدیده‌ها فاقد منطق‌اند؛ اما محصول منطق امروزند.

هنرمند جوان آینه وضعیت اجتماعی و سیاسی خویش است. اگر بگوییم این دست آثار بد است، بی شک بد بودن محصول خوب بودن اجتماعی و سیاسی و اقتصادی ما نیست. حتی کارهای عظیم و دهان‌پرکن - اگر وجود خارجی داشته باشند - هم حرفی برای گفتن ندارند. آنها هم از ماده خام بیرونی مناسب تهی شده‌اند و همین تهی‌بودگی را باز نمایی می‌کنند. پس ما همان طور که از جامعه خویش بیگانه می‌شویم، با اثر هنری پیش رو نیز بیگانه شویم.

اما چاره کار چیست؟ آیا باید علیه این وضعیت بود یا نه؟ هر چقدر علیه وضعیت سازنده شرایط امروز بوده‌ایم، می‌توانیم علیه وضعیت تاثرات امروز هم باشیم؛ اما ما در قبال پدیده‌های آزار دهنده چه می‌کنیم؟ حجم وسیعی از رفتارهای ما تقلیل‌گرای به صفحات مجازی در اینستاگرام است و تولید شوخی‌های دست‌چندم برای تویتر. به عبارتی ما در برابر وضعیت تاثرات هم چنین می‌کنیم. با چندان تقدیر و تشکر از کنارش عبور می‌کنیم یا در قبالش چند خط در مسخره بودن آنها می‌نویسیم. پس وضعیت کش‌دار می‌شود و ما پدیده معنای دایمی را جدی نمی‌گیریم. پس ما هم در این معنای دایمی شریک می‌شویم. به آن دامن می‌زنیم و پدیده را بیش از پیش باز نمایی می‌کنیم. حالا باید پرسید این یک وضعیت خطاست؟ شاید نسبت به گذشته خطا باشد؛ چون با استانداردهای معیار گذشته همخوانی

وضعیت اجتماعی ایران مبهم است و این ابهام بر معنای دایمی از پدیده‌ها دامن می‌زند؛ اما همین پدیده، خود واجد یک معناست. اثر هنری امروز متأثر از پدیده معنای دایمی عمومی است. محصول هنر مند جوان قائم به ذات نیست، محصول شرایط است. شرایطی که در آن نمی‌دانیم باید چه کنیم. در برابر مشکلات سکوت کنیم یا رز بخواهیم

ندار؛ اما مگر گذشته نسبت به گذشته خود همخوانی داشته که حال با گذشته همخوانی بیاید؟ این یک مسیر است که ما در حال تجربه کردن آنیم. اگر چه چیزی همانند جشنواره مونولوگ بیشتر محل انتقاد است تا محصولات درون آن؛ اما بی‌دیالوگ شدن نمایش‌ها گواه بر فقدان دیالوگ عمومی است. اساساً نیازی به جشنواره نیست، در کشور مونولوگ حاکم است. همان چیزی که با دیگر بیگانگی مطرح‌ش کردیم. ما از حرف زدن با دیگری می‌هراسیم. این بخشی از وضعیت ایران امروز است و تا آنکه این وضعیت

همه چیز زمانی خاتمه می‌یابد که دیگری پذیرفته شود. در تاریخ درام نویسی ایران شاید اثر به خوبی پذیرفتن دیگری و اثراتش را نشان داده است: «پچپچه‌های پشت خط نبرد». جایی که سرباز توده‌ای با سرباز مازنی حزب‌اللهی مناظره می‌کند و انتهای حرفشان یک چیز است. همان چیزی که معنا دارد و این معنا تفسیر هم می‌شود. عاقبت هر دوسریا یکی است و شاید این استعاره‌ای است بر وضعیت امروز ایران. اینکه دیالوگ‌ها در نهایت به یک پایان تلخ رسیده‌اند، جایی که دیگری‌ها از میان رفته‌اند و فرصت دیالوگ نیز با آن از بین رفته، چیزی شبیه لحظه عکس در نمایشنامه، لحظه بی‌معنی شدن نسبت به ایران امروز.

کتاب

زمان برگزاری نمایشگاه بین‌المللی کتاب پکن به تعویق افتاد

سی و چهارمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب پکن که قرار بوده صورت ترکیبی (فیزیکی و مجازی) در تاریخ بیست و پنجم تا بیست و نهم اوت (۲۰۲۱) سوم تا هفتم شهریور (۱۴۰۰) برگزار شود برای دومین سال پیاپی به منظور جلوگیری از شیوع موج جدید ویروس کرونا در چین با تأخیر برگزار می‌شود. به گزارش روابط عمومی خانه کتاب و ادبیات ایران، در سری و چهارمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب پکن، خانه کتاب و ادبیات ایران به نمایندگی از صنعت نشر کشورمان در دو بخش فیزیکی و مجازی شرکت و صنعت نشر کشور را معرفی خواهد کرد.

در متن اطلاعیه منتشر شده از سوی کمیته برگزاری نمایشگاه بین‌المللی کتاب پکن آمده است: «به دلیل تشدید وضعیت پیشگیری و کنترل بیماری همه‌گیر کرونا و مشاهده موارد جدید ابتلا به ویروس، به منظور جلوگیری از تجمع مردم و برای حفظ سلامت و ایمنی بازدیدکنندگان، غرفه‌داران و اطمینان از برگزاری بهتر، بخش فیزیکی نمایشگاه بین‌المللی پکن ۲۰۲۱ به تعویق می‌افتد.»

به نقل از مسئولان نمایشگاه بین‌المللی کتاب پکن، علی‌رغم تعداد اندک موارد جدید مبتلایان به ویروس کرونا بخش فیزیکی این رویداد بین‌المللی فرهنگی با تأخیر برگزار می‌شود.

همچنین مسئولان اجرایی نمایشگاه بین‌المللی کتاب پکن خاطر نشان کردند که هر چند هم‌اکنون اعلام زمان دقیق برگزاری بخش فیزیکی سی و چهارمین دوره از نمایشگاه بین‌المللی کتاب پکن ممکن نیست و بستگی به شرایط اپیدمی دارد، اما احتمال می‌رود که این دوره از نمایشگاه در ماه سپتامبر و یا اکتبر ۲۰۲۱ برگزار شود.

بازخوانی «آه» در صفحه مجازی کتابخانه‌های عمومی تهران

هم‌زمان با ایام محرم بخش‌هایی از کتاب «آه»، مقتل حسین بن علی (ع) در صفحه اینستاگرام کتابخانه‌های عمومی تهران بازخوانی و باز نشر می‌شود.

به گزارش ایلنا، هم‌زمان با ایام محرم بخش‌هایی از کتاب «آه»، مقتل حسین بن علی (ع) در صفحه اینستاگرام کتابخانه‌های عمومی تهران بازخوانی و باز نشر می‌شود. این اثر فاخر سال گذشته با حضور یاسین حجازی توسط در استودیوی کتابخانه عمومی شهید چمران تهران و در ۱۰ قسمت تولید گردید و از صفحه اینستاگرام و آپارات کتابخانه‌های عمومی تهران منتشر شد.

امسال نیز به مناسبت ماه محرم این تولیدات از صفحه اداره کل کتابخانه‌های تهران به نشانی [instagram.com/tehranplir](https://www.instagram.com/tehranplir) باز نشر می‌شود. علاقه‌مندان می‌توانند فایل با کیفیت بازخوانی بخش‌هایی از کتاب «آه» را از آپارات اداره کل به نشانی [tehranplir.com/aparat](https://www.aparat.com/tehranplir) دریافت کنند.

گفتنی است کتاب «آه» بازخوانده ترجمه فارسی «نفس المهموم» است که شیخ عباس قمی تألیف و میرزا ابوالحسن شعرانی تحت کتابی به اسم «دمع السجوم» ترجمه کرده و شامل وقایع پس از بیعت مردم با یزید ابن معاویه تا بازگشتن خاندان حضرت حسین ابن علی علیه السلام، بدون ایشان به مدینه است.

باید کیفیت آموزش در هنرستان‌ها بالاتر بیاید

که در نهایت ما برای اینکه به خودمان برسیم باید از این لایه‌ها کم کنیم تا به لایه یک برسیم. حیدری درباره تجربه حضور در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان گفت: این جشنواره نکات مثبت زیادی دارد که یکی از آنها ایجاد انگیزه برای هنرمندانی است که حرفه‌ای نیستند و تازه در ابتدای راه هستند. وی درباره راهکارهای ارتقاء سطح آموزش هنر در شهرستان‌ها گفت: رویدادهایی مانند جشنواره‌های سراسری فرصت خیلی خوبی هستند تا افرادی از شهرستان بتوانند در آن‌ها شرکت کرده و انگیزه پیدا کنند.

از شهر خودشان چه خبر است و چه کارهایی در زمینه هنر انجام می‌شود. به گزارش هنر آنلاین، مهرناز حیدری برگزیده رشته مجسمه‌سازی بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان درباره ایده‌آتری که در این جشنواره ارائه کرد، گفت: به نظر من آدم‌ها خیلی زیاد تحت تأثیر افراد اطراف خود هستند و هویت آنها ترکیبی از چند نفر دیگر است. من می‌خواستم این ترکیب را با وصل کردن و دوختن لایه‌های مختلف به هم نشان دهم. در این کار باید از مترئالی استفاده می‌کردم که لایه لایه باشد و امکان وصل شدن به هم را داشته باشد و نشان دهد

یکی از برگزیدگان جشنواره هنرهای تجسمی جوانان گفت: جشنواره‌های سراسری باعث می‌شوند هنرمندان ببینند خارج

گزارش تصویری

برگزیدگان مسابقه عکس قاب سرخ شدند

فراخوان، تعداد ۱۴۰۴ قطعه عکس رنگی و تک رنگ از ۱۵۴ عکاس به دبیرخانه مسابقه رسید که از بین این آثار ۵ نفر برگزیدگان نهایی هستند که در ادامه این گزارش به تماشای آن‌ها می‌نشینیم. اسامی برگزیدگان این مسابقه به شرح زیر است: ۱- قدیروقاری شورچه از مشهد؛ ۲- کلثوم ریاحی از گرگان؛ ۳- هادی دهقان پور از سبزوار؛ ۴- حمد تاجی از شهر کرد؛ ۵- یاسر محمدخانی از اراک.

نخستین مسابقه بین‌المللی عکس قاب سرخ به همت خانه عکاسان جوان برگزار شد و برگزیدگان خود را شناخت. به گزارش هنر آنلاین، خانه عکاسان جوان به منظور شناخت هر چه بیشتر واقع‌بزرگ و جان‌سوز کرپلاو گردآوری آثار هنرمندان عکاس سراسر جهان و به منظور تهیه آرشیوی غنی برای آیندگان، نخستین مسابقه بین‌المللی عکس قاب سرخ را برگزار کرد. طی این

